

Název : Paradoxy LZS

Autor : MUDr. Jaroslav Valášek, ZZS hlavního města Prahy

ABSTRAKT

Kolem provozu LZS v ČR je stále mnoho nejasností, chybí kompetence pro koordinaci mezi jednotlivými ÚSZS a i v rámci jednotlivých regionů. Koordinace, uvedená ve vyhl. 434/1992 Sb. v platném znění, není dále specifikována a nemá závaznou podobu. Provoz LZS je omezen technickými podmínkami. Stísněnost prostoru kde působí vibrace a turbulence, limitují možnost zásahu na pacientovi a přístrojová monitorace je často zatížena artefakty. Limitujícím faktorem je i počasí, cca 50 – 60 % časového fondu v roce nejsou příznivé letové podmínky, soumrak limituje možnost přistání v terénu. V oblasti indikačních kritérií rozhodně není indikací zásahu LZS nedostatek sil a prostředků v pozemní složce. Přestože LZS je bezpochyby nejdražším způsobem přepravy ve zdravotnictví, její přínos není dostatečně dokumentován a zhodnocen, i když samozřejmě prokazatelné výhody v indikovaných případech jsou zřejmé. V Praze, kde se nachází tři traumacentra pro dospělé a dvě pro děti spolu s dalšími dvěma fakultními nemocnicemi, není ani jeden plně vyhovující heliport. Vzhledem ke stavu heliportů je požadavek na šetrnost transportu i časový faktor často degradován až čtyřnásobným překladem pacienta při překladech z nemocnice do nemocnice. Jedním z dalších způsobů využití LZS je zásah v nepřístupném terénu. Práce v podvěsu vrtulníku však byla z pracovní náplně zdravotnického personálu LZS Ministerstvem zdravotnictví vyjmuta.

Cílem sdělení je připomenout, že LZS nemusí být vždy nejhodnější prostředek pro zdravotnický zásah a hlavně zdůraznit, že ne všechny podmínky pro funkci této velice drahé, státem garantované a v mnohých případech vysoce efektivní služby, jsou vyhovující.